

W.T.C Den 2de Ronde

Verslag van onze trip naar Grandhan.(Villa Cambo).

Deelnemers : 14) Jake, Frank, Willy, Peter H, Yves M, Jimmy, Marc, Kurt, Bart, Sjaakie*, Pirre, Werner, Stefan, Carl. (Dave Leukemans als gastrijder)
Afstand: 73 km. Gemiddeld 22.5 km/u

Stipt om 7u 's morgens was iedereen aanwezig aan de Candonck zodat we met zen allen de bus op konden richting Durbuy.

Het camionneke van Bart (met onze fietsen aan boord) werd bemand door Lu Steurs en Dries Merckx, resp. chauffeur / fotograaf De 2 u durende trip werd geanimeerd door Carl, met onder andere een schitterende monoloog over kousen met gaten in, zodat we bij Villa Cambo aankwamen voor we het wisten. Ter plaatse een stevig en verzorgd ontbijt genomen om vervolgens ons klaar te maken en onze tour aan te vatten.

Ongeveer halfweg viel Sjaakie uit met een defect achterwiel, deze werd opgevangen door Lu en Dries die met de bezemwagen onze rit volgde.

Korte tijd daarna ging uw verslaggever met zijn sjokkedijzen tegen de vlakke doordat hij was uitgeschoven over een slijkspoor. (volgens kenners een stuurfout!) Nadat een aantal leden zich over mij hadden ontfermt kwam Dave me vragen of ik wist waar ik gevallen was, op mijn negatieve reactie verklaarde hij dat dit het buitenverblijf van Helmut Lotti was.

Met de wetenschap dat dit mij geen fluit interesseert en de bezemwagen toch vol zat, besloot ik toch maar om de tocht af te maken.

Volgens Pirre was het na de volgende klim alleen nog maar bergaf. 10 beklimmingen later bereik ik dan toch 'de pijn verbijgend' het eindpunt.

Na een verkwikkende douche konden we aan ons nammidag eten beginnen.

Door het niet zo bijzonder goede weer was de vooraf geplande BBQ vervangen door vol au vent met frietjes. Met de nodige Durbuyse 'n erbij (soort trappist uit Durbuy) werd het nog een gezellige boel.

Eveneens stipt om 7.00 u maar dan 's avonds stond onze buschauffeur klaar om terug richting Wommelgem te vertrekken. Omdat Carl wat begaan was met mijn blessure besloot hij mij het volledige clublied van SK Lierse aan te leren, en dan nog iets in de trant van één twee dréi vier..... waarop Heidi inviel met.. laat de zon in je hart.

Gesteund door de aanwezigheid van 2 bakken Jupiler heb ik de terugrit met pijn in de oren doorstaan.

Aangekomen aan de Candonck hebben we nog gezellig nagekeuveld over de afgelopen dag.

Waarschijnlijk heb ik vele interessante anekdotes overgeslagen, maar niemand belet jullie om uw eigen versie van de dag weer te geven. Zeker van Carl verwacht ik een minimale uiteenzetting van het ' Ardennen verslag'

gekneusde Willy